

„Firmkurs“ je program připravený pro vznikající mládež. (Ale například v našem sboru mládež už fungovala léta, a přesto i úvodní kapitoly z této řady byly pro nás napínavé a zábavné.)

Firmkurs v sobě má několik rovin. Nejdříve se pokusíme (ještě více) poznat jeden druhého, budeme mluvit o tom, jací jsme, co nás baví, ... Potom budeme společně přemýšlet o Bohu a nakonec o církvi.

V dnešním čísle nabízíme několik variant programů. Není nutné procházet všemi nabídnutými možnostmi. Lze je samozřejmě místně upravovat.

Je dobré, aby byl někdo odpovědný za vedení „lekce“. Je třeba také předem stanovit zásady práce ve skupině (vše se říká do skupiny, vyhnout se filozofování a theologizování – mluvit osobně, nepouštět se do polemik, nebát se ticha, snažit se, aby mluvili všichni – dělat „kolečka“ (je nutné citlivé vedení)). Lekce jsou připravovány na cca 30 minut, ale je na moudrosti a citlivosti vedení, aby rozhodlo, kdy už je dobré skončit.

Symbol, který o mně vypráví

Pomůcky: každý účastník si přinese něco, co o něm něco vypovídá

Přineste s sebou na setkání nějaký předmět, který vám „leží na srdci“, něco vás říká. Může to být CD, soška, nebo suvenýr z nějaké cesty, obrázek pro vás důležité osoby nebo něco z vašeho pokoje.

Často je totiž těžké – něco o sobě přímo říkat. Skrze předmět, symbol mohou lidé dát o sobě něco vědět, aniž by měli pocit, „že se svlékají“.

Důležité ale je, aby lidé o sobě říkali jen to, co chtějí, a aby to bylo pozitivně přijímáno. V kruhu tedy každý představuje svůj předmět a vypráví, co pro něj znamená.

Jiná možnost: členové skupiny hádají, co by předmět mohl pro dotyčného znamenat. Je v tom víc humoru, ale trvá to déle.

Dětská fotka

Pomůcky: fotka z dětství

Sebezpoznání. Cesta do obrazů dětství

Přineste obrazy, fotky z dětství a v anonymitě je rozložte po stole. Nejprve se pokuste ve skupině identifikovat jednotlivé fotografie a potom každý ke své fotografii poví něco osobního (o situaci, příběh, pocit, ...)

Rodinná úsloví

Zásady, mravní ponaučení, etické hodnoty, fráze nebo průpovědky, které se doma říkaly, nosí každý hluboko pod svou kůží. Může k nim mít značně ambivalentní vztah, může s nimi i zápasit. Přesto je to pro něj hodně důležité.

Jaké heslo v rodině se říkalo? Jaké vám utkvělo v hlavě (nemuselo se říkat doslovně)? Které vás provokovalo? Přistihli jste se, že nějaké užíváte taky? Je mezi nimi takové, že vám připadá: tohle nám rodiče chtěli sdělit, předat nejvíc (nebo nechtěli, a stejně předali).

- Uvidíš, jak daleko se dostaneš, když...
- To by mi rodiče nedovolili
- Co jsme pro tebe udělali a ty...
- Co si o nás lidé pomyslí
- Chceme jen tvé nejlepší
- Jako slušná dívka v tomhle nemůžeš chodit
- Na to jsi ještě moc mladý
- Víš, že jsme tu vždycky pro tebe
- Za nás – to býval jiný pořádek
- Všechno má své hranice
- Pohovořme si o tom v klidu
- Ztiš tu muziku
- No, co bylo ve škole?
- Kdyby se to dověděl tvůj otec
- Udělej, co chceš
- Jak to vypadáš
- Ty jsi a zůstaneš naše dítě
- Hlavní věc, že tě máme rádi
- Jsem na tebe pyšný
- Dobře jsi to udělal
- Musíš jednat vždycky správně